

OPINIÓ

Amb aquest titular obrien els informatius dels telenotícies de Catalunya tots cofois de la xifra recollida amb la Marató de TV3. Val a dir que valoro enormement el sentit solidari de la gent que, enmig d'aquesta crisi tant esquinçadora, és capaç de desprendre's d'aquells diners que tal volta els fa falta per a obsequiar als seus en els tradicionals regals de Nadal, o que potser han hagut de renunciar a necessitats pròpies apel·lant al sacrifici en ares a la solidaritat, un valor que afortunadament no està en crisi.

Ara bé, el que poso en qüestió és tot el muntatge d'aquesta recapta pública per diverses raons: en primer lloc, els governs tenen la obligació d'invertir en la investigació com un paràmetre de creixement econòmic pel futur del seu país, o podrien deixar-ho a mans de la iniciativa privada (que sempre s'ho cobraria, és clar!), però fer que s'autofinanci mitjançant aportacions populars reclamades a través d'operacions de muntatge mediàtic no deixa de fer pensar que aquell govern tingui molta barra.

En segon terme, a nivell periodístic i mediàtic, cal tenir molta cura amb el tractament dels casos que s'expliquen en el decurs de tot el procés de la marató. Ningú dubte de la humanitat de les

Ciudadana Dempeus. La solidaritat no està en crisi

Escrit per Maribel Nogué i Felip, escriptora i articulista de premsa local. Igualada
dijous, 20 de desembre de 2012 12:56

---

seves i dels seus professionals ni tampoc de la voluntat de les pròpies persones malaltes i el seu entorn familiar o social. Afortunadament el sentiment humanitari es palesa –sobretot- quan apareixen malalties en un entorn proper. El que considero delictiu és la utilització de la part més sensible de les persones, mostrant casos colpidors, per arribar a la feblesa de la part més humana amb l'objectiu de rascar-nos la butxaca. La salut no té preu, ni la salut ni la felicitat no es pot comprar. Introduir aquests elements enmig d'unes festes basades en el consum on el que impera és ser solidari a base de consumir no fa sinó indignar-me.

És clar que sóc conscient de les grans necessitats que tenim a la vora, molt a la vora hi afegeixo, i és clar que potser sí que són temps per aprofitar endegar campanyes de recollida solidària d'aliments i d'altres coses per fer-les arribar a qui ho pugui menester. Però el que tinc clar és que tot aquest lliurament, si no va acompanyat d'una denúncia de la injustícia social en que està basada aquesta desigualtat, es converteix en una caritat hipòcrita que no serveix d'altra cosa que un rentat de consciència per tornar a casa amb les nostres taules parades i el tió, l'arbre o els reis curulls de regals, potser una mica més modestos aquest any, això sí: la crisi és la crisi....

Em va fer molt de mal la consciència quan fa un parell de setmanes un equip d'indiscutibles voluntaris de bona fe em varen oferir una bossa de plàstic a l'entrada a un súper per tal que l'omplís fent la meva aportació a la campanya de recollida d'aliments. Sóc solidària, sí, però em vaig negar a consumir expressament en aquell establiment, on les treballadores no tenien cap més feina que reomplir una altra vegada les prestatgeries de llegum, pasta i altres articles recomanats per la campanya. L'establiment no feia cap rebaixa en aquests productes i el tiquet de caixa acumularia el plus corresponent. Vaig sentir-me com assaltada i obligada a consumir extra en aquell establiment i m'hi vaig negar. Vaig decidir canalitzar la meva solidaritat per una altra via.

És com el cas de la Marató de TV3. Diumenge passat no vaig posar la televisió, i no pas perquè els reportatges humans no tinguessin tot el interès del món, ni perquè gent de tots els pobles de Catalunya hi haguessin posat el seu esforç i la seva iniciativa per fer-s'hi presents amb il·lusió, sinó perquè la insistència què truquessis per ingressar diners em feia mal la consciència. En un altre temps aquest paper el feien les senyores que posaven les meses petitòries amb la "festa de la bandereta", però ara surten tots els personatges públics, polítics inclosos, a fer el numeret perquè la gent truqui i doni diners.

I em pregunto, és que no els cau la cara de vergonya quan, ja passada la marató, tornen a ser notícia els centres d'atenció socio-sanitària que fa mesos que cobren la seva subvenció tard i malament afectant les nòmines de las persones que hi trballen?, un personal motivat

Ciudadana Dempeus. La solidaritat no està en crisi

Escrit per Maribel Nogué i Felip, escriptora i articulista de premsa local. Igualada
dijous, 20 de desembre de 2012 12:56

---

socialment com ningú, que no deixa d'atendre les necessitats de les persones dependents per humanitat. Quina barra tenen en destinar els diners per investigar a partir de medicaments que beneficiaran la indústria farmacèutica i les multinacionals. Perquè no es destinen més recursos a la medicina alternativa que és més econòmica i també té solució per malalties com ara el càncer?.

Aquests dies ha sortit a la llum, per exemple, que investigadors de la Universitat Alberta del Canadà han assolit guarir el càncer emprant un medicament anomenat dicloroacetato. No obstant, com que aquesta substància no requereix de patent i és molt més barata comparat amb els medicaments emprats per les grans farmacèutiques per tal de combatre el càncer, aquesta investigació no ha rebut el recolzament necessari ni se n'està fent ressò en els mitjans, potser bloquejada per les mateixes farmacèutiques...

Jugar amb la prioritat que la gent donem a la salut donant per suposat que aquesta s'ha de pagar és consolidar un model que deixa enrere el principi que la salut és un dret universal i gratuït per tothom i ens prepara davant el fet consumat de la privatització de la sanitat a la qual el govern de la Generalitat ens està menant a passos agegantats.

"La solidaritat és la tendresa dels pobles" ens arribava fa temps com a definició des de llatinoamerica, doncs tota la tendresa possible per aquestes festes curulles d'aquella solidaritat que va necessàriament acompanyada de la denúncia de la injustícia social que la provoca, amb uns propòsits de compromís renovats per eradicar tota la pobresa i violència que existeix arreu del món. Feliç any nou.